

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **F.**, bývajúceho v K., M., zastúpeného Mgr. M. D. advokátkou, so sídlom v K., P., proti odporcom **1/ M.**, rodenej F., bývajúcej V. J., **2/ N.**, rodenému P., bývajúcemu V., X., **3/ K.** bývajúcemu v U., W., zastúpenému JUDr. D., advokátkou, so sídlom v K., P., **4/ A.. rodenej W.**, bývajúcej V., B., **5/ Z.**, rodenej W., bývajúcej V., S., **6/ E., rodenej W.**, bývajúcej v U., **o určenie príslušenstva bytu**, vedenej na Okresnom súde K. 1 pod sp. zn. 13 C 760/2001 , na dovolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v K. z 30. januára 2007 sp. zn. 14 Co 204/2004 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **odmieta.**

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi 3/ náhradu trov dovolacieho konania 1 549 Sk k rukám JUDr. D. do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd K. 1 rozsudkom zo 14. apríla 2004 č. k. 13 C 760/2001-143 návrh navrhovateľa na určenie, že miestnosti sklad, sušiareň , práčovňa nachádzajúce sa na prízemí bytového domu v K., na M. ulici č. X. sú príslušenstvom bytu č. 009 (v súčasnosti č. 10) , zamietol. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcom náhradu trov konania 40 144 Sk k rukám právnej zástupkyne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil nedostatkom pasívnej legitimácie odporcov, pretože už nie sú spoluvlastníkmi bytu č. 009 ani miestností skladu, sušiarne a práčovne označených ako byt č. 4 a nachádzajúcich sa v bytovom dome súpisné č. X. na M. ulici č. X. v K.. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Krajský súd v K. rozsudkom z 30. januára 2007 sp. zn.14 Co 204/2004 na odvolanie navrhovateľa rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej potvrdil a vo výroku o trovách konania zrušil a v rozsahu zrušenia mu vec vrátil na ďalšie konanie. Stotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa o nedostatku vecnej legitímácie odporcov, na správnosti ktorého záveru podľa neho nič nemení ani prebiehajúce konanie o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi odporcami a Ing. Š.. Za neopodstatnené odvolací súd považoval námietky navrhovateľa týkajúce sa odňatia mu možnosti konať pred súdom nevykonaním jeho výsluchu a nesplnenia podmienok konania v dôsledku straty spôsobilosti odporcov byť účastníkmi konania. Rozsudok súdu prvého stupňa mal preto vo veci samej za vecne správny a v rozhodnutí o trovách konania za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu vo výroku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa podal dovolanie navrhovateľ. Jeho prípustnosť odôvodnil § 237 písm. b/ (zrejme nesprávne označené ako a/), c/ a f/ O. s. p. , t. j. že ten kto v konaní vystupoval ako účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený a účastníkovi sa odňala postupom súdu možnosť konať pred súdom. Namietal, že postupom súdov nižších stupňov mu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že prvostupňový súd ho pred rozhodnutím vo veci odmietol vypočuť a že v katastri nehnuteľností nebol byt č. 009 zapísaný aj keď ako realizovaná stavba existoval a on mal ako jeho nájomca právny záujem na určení , ktoré miestnosti tvoria príslušenstvo bytu. Ďalej, že prvostupňový súd nedoručil návrhy odporcom do cudziny, že ako účastník konania nemal pri uplatňovaní svojich práv rovnaké postavenie ako odporcovia, pretože neboli urobené procesné úkony na preukázanie spôsobilosti odporcov byť účastníkom konania, a to napriek jeho pochybnosti, či sú ešte všetci nažive. Napokon namietal, že sa súdy nevysporiadali s nedostatkom plnej moci udelenej odporcom 3/. Z uvedených dôvodov navrhol rozsudok krajského súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporca 3/ považoval dovolanie navrhovateľa za nedôvodné, nepreukazujúce žiadne podmienky jeho prípustnosti podľa § 237 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) bez nariadenia

dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu , ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O. s. p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme , je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O. s. p.), alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vyslovenému v tejto veci (§ 238 ods. 2 O. s. p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods.3 O. s. p.).

Dovoláním navrhovateľa nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ale taký potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné. Dovolací súd v prejednávanej veci dosiaľ nevyslovil ani záväzný právny názor, od ktorého by sa odvolací súd odchýlil. Z týchto dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie navrhovateľa nie je podľa § 238 O. s. p. prípustné.

S prihliadnutím na dôvody dovolania a zákonnú povinnosť skúmať, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. (§ 242 ods. 1 O. s. p.), neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O. s. p. , ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z procesných väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. (t. j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka , riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania , prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným).

So zreteľom na navrhovateľom tvrdené dôvody prípustnosti dovolania sa dovolací súd osobitne zameril na otázku, či konanie nie je postihnuté vadami uvedenými v ustanovení § 237 písm. b/, c/, f/ O. s. p. t. j. , či tí, ktorí v konaní vystupovali ako účastníci konania na

strane odporcov mali spôsobilosť byť účastníkmi (§ 237 písm. b/ O. s. p.), či mali procesnú spôsobilosť a boli riadne zastúpení (§ 237 písm. c/ O. s. p.) a či postupom nižších súdov nebola navrhovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Keďže vady konania týkajúce sa spôsobilosti odporcov byť účastníkmi konania a odňatia možnosti konať pred súdom navrhovateľ namietal už aj v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa, odvolací súd sa s nimi vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia dospejúc k záveru o ich neopodstatnenosti. S jeho záverom sa Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňuje. Najvyšší súd Slovenskej republiky podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. b/ ani c/ O. s. p. nezistil. Prípustnosť dovolania podľa týchto ustanovení nie je totiž daná už tvrdením dovolateľa, ale až preukázaním , že skutočne konanie takýmito vadami trpí. Z obsahu spisu vyplýva, že odporcovia boli v konaní riadne zastúpení , ich spôsobilosť byť účastníkmi konania a procesná spôsobilosť nebola v konaní nijako spochybnená a navrhovateľ opak nepreukázal.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorým sa znemožní účastníkovi konania realizácia procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom ochrany práv a právom chránených záujmov. Musí ísť ale o znemožnenie realizácie konkrétnych práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. Nie je pritom rozhodujúce, či bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom v odvolacom konaní alebo v konaní pred súdom prvého stupňa.

V danej veci ani k takejto vade konania nedošlo. Výsluch účastníka konania je iba jedným z dôkazných prostriedkov (§ 125 o. s. p.). Nevykonanie dôkazu výsluchom účastníka konania nie je postupom, ktorým súd odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O. s. p.

Keďže vady konania v zmysle § 237 O. s. p. v dovolacom konaní nevyšli najavo , prípustnosť dovolania z tohto ustanovenia vyvodiť nemožno.

Vzhľadom k tomu, že dovolanie v predmetnej veci nie je prípustné v zmysle ustanovenia § 238 O. s. p. a dovolací súd nezistil podmienky jeho prípustnosti podľa § 237 O. s. p. , dovolanie navrhovateľa bolo treba v zmysle ustanovenia § 243b ods. 4 O. s. p.

v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietnuť, Vecnú správnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia dovolací súd z dôvodu neprípustnosti dovolania neskúmal.

V dovolacom konaní úspešným odporcom vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Tieto vznikli len odporcovi 3/, preto mu dovolací súd priznal trovy dovolacieho konania spočívajúce v odmene advokátky za právnu službu , ktorú mu poskytla vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu. (§ 14 ods. 1 písm. c/ Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) . Sadzbu odmeny určil podľa § 11 ods. 1 vyhlášky vo výške 1/13 výpočtového základu 1 371 Sk , čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (t. j. 178 Sk) predstavuje spolu 1 549 Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok

V Bratislave 29. januára 2008

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :